

Strona znajduje się w archiwum.

95. ROCZNICA POWOŁANIA POLICJI KOBIECEJ

Data publikacji 06.03.2020

Dzień Kobiet jest wspaniałą okazją do przybliżenia historii powstałej przed 95 latami Policji Kobiecej, która w związku ze swoimi profesjonalizmem i osiągnięciami w zwalczaniu przestępczości oraz pomocy potrzebującym uznawana była za jedną z najlepszych w Europie.

Po odzyskaniu w listopadzie 1918 r. przez Polskę niepodległości zakres obowiązków, jaki czekał w nowych warunkach na organy bezpieczeństwa publicznego, sprawił że w żadnej mierze nie można było sobie pozwolić na pominięcie kobiet w tworzonych służbach porządkowych. Zdecydowano o powstaniu Kobiecej Policji, która rozpoczęła swą działalność w roku 1925 pod kierownictwem kom. **Stanisławy Filipiny Paleolog**.

Kandydatkami na policjantki mogły być panny lub bezdzietne wdowy w wieku od 20 do 41 lat, charakteryzujące się dobrą kondycją fizyczną. Zobowiązano je także do przedłożenia świadectwa moralności wraz z opinią na swój temat. Po weryfikacji, przyszłe policjantki odbywały kilkumiesięczne szkolenie w Warszawie, po zakończeniu którego kierowane były do poszczególnych jednostek policyjnych.

Początkowo policjantki w ramach Służby Śledczej pełniły służbę w cywilnych ubraniach. W lipcu 1935 roku wskazano szczegółowo jak ma wyglądać umundurowanie ówczesnej funkcjonariuszki. Mundur szeregowych policjantek tak jak męski, wykonany był z granatowego sukna, różnił się jednak zdecydowanie krojem. Funkcjonariuszki nosiły spódnice, których długość określano jako „22-30 cm od poziomu dolnego brzegu”, co według obecnych standardów oznacza, że były długie. Ówczesne kobiety nosiły także płaszcz - taki sam jak męski, oraz czarne trzewiki z wysoką cholewką.

Policjantki pełniły służbę w mundurowych i śledczych brygadach kobiecych w większych miastach II Rzeczypospolitej m.in. Krakowie, Lwowie, Łodzi, Warszawie i Wilnie, a także w niektórych Wydziałach Śledczych mniejszych miast, chociażby Przemyśla czy Rzeszowa. Należy podkreślić, że na ówczesne czasy były dobrze wykształcone, gdyż sporo z nich miało zdaną maturę.

W zakresie obowiązków funkcjonariuszek znalazła się służba śledcza, patrolowa i prewencyjna. Policjantki zajmowały się przede wszystkim zwalczaniem przestępczości skierowanej przeciwko kobietom, młodzieży i dzieciom, w tym m.in. ujawniały i prowadziły nadzór nad nierzędem, zwalczały stręczycielstwo i sutenerstwo oraz handel ludźmi, prowadziły dochodzenia w sprawach o zgwałcenie i czyny lubieżne, „pracowały” także z nieletnimi dziećmi w izbach zatrzymań.

Praktyka wykazała, że policjantki w wielu sytuacjach, chociażby dotyczących przemocy domowej, pracy z nieletnimi i kobietami, czy samej współpracy z organizacjami społecznymi sprawdzały się lepiej niż ich koledzy policjanci.

autor: podkom. Marcin Dziubak

Źródło:

„Na Posterunku” A. Głogowski, Kobieta Policja Państwowa II RP. W walce z międzynarodowym handlem Ludźmi, Kraków-Warszawa, 2014 r.

Zdjęcia: Narodowe Archiwum Cyfrowe

1. Policjantki na dachu Pałacu Prasy w Warszawie. Widoczne m.in. komendantka angielskiej policji kobiecej Mary Allen (druga z prawej), inspektor policji kobiecej Taggart (pierwsza z prawej) oraz podkomisarz Stanisława Filipina Paleolog (w środku), 1935 r.
2. Defilada oddziałów policji kobiecej na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego, 1935 r.
2. Fotografia grupowa policjantek z komendantem szkoły podinspektorem Janem Schuchem (trzeci z lewej) i podinspektorem policji Władysław Sobolewskim (czwarty z lewej), 1925 r.